

עין משפט
נר מצוה

קעג א טוש"ע יו"ד סימן
ט סעיף כ:
קער ב' [מ"י] פו"א
מהלכות שחיטה
הלכה ב' [טוש"ע שם סעי'
כא:]

קָעוּז ה' מִי פִיָּה מַחֲלֵס
מַחֲלֵס הַלֵּי־
טוֹשֵׁעַ מִן טוֹשֵׁעַ יָד וְיָסוּת
לֹא מַעֲרִיף ה' :
קָעוּז ה' מִי פִיָּה מַחֲלֵס
מַחֲלֵס הַלֵּי־כֵּן מִמֶּנּוּ
עֲשֵׂה מִן טוֹשֵׁעַ יָד יָד כִּי
לֹא מַעֲרִיף ה' :
קָעוּז ה' מִי פִיָּה מַחֲלֵס
מַחֲלֵס הַלֵּי־כֵּן מִמֶּנּוּ
עֲשֵׂה מִן טוֹשֵׁעַ יָד יָד כִּי
לֹא מַעֲרִיף ה' וְיָסוּת מִח
מַעֲרִיף ה' :
קָעוּז ה' מִי פִיָּה מַחֲלֵס
מַחֲלֵס הַלֵּי־כֵּן מִמֶּנּוּ
טוֹשֵׁעַ מִן טוֹשֵׁעַ יָד יָד כִּי
לֹא מַעֲרִיף ה' :

ח [טוֹשֶׁעַ יוֹד סִי מֵא
סִי א וְסִימֹן מ סִיפִי ב]:
קֶעֱט ט מִי פִיָּה מֵהֶלִי
שְׁחִיטָה הֶלְיִי סִימֵג
עֶשֶׂן סג טוֹשֶׁעַ יוֹד סִי
ז סִיפִי טח:

שימה מקובצת

6] דמי הוי מותבי לה יתבא
שפיר: 3] שהרי האדים
הבשר ואיכא ודאי ויהרא:

דבינו גרשום

לא על אימור על; על
בעיות קא בעצות אהרדי.
כלומר לא משום אהרדי.
דריס: דההוא שרפא
פסק דפוסת כלומר
סל מלא פסק דררוסות;
לישונהו י"ב ח"ב
כלומר ולאחר י"ב חדש
לישאת: י"ב דררסה
בסימנין ואן אר דררסה
בסימנין: כלומר בהמה
דררסה הוב מ ציר
למברקה בסימנין: סימנין
שגדלו. כלומר נגדלו
מקסימן: המסמסה כד
כלומר שחטססס כד
בהמה מו טרסה וא
אן תמסססס הבשר וראק
אחר כלילו איני י"ב אבר
בסימנין: י"ב אבר שאסור;
סימנין שרררררר
סימנין עצמן לא שכינן
ל: דררסה:

(א) ר"ל שמתור אף אם נחפר
כמו הטמול והכליות.

אלו מטרפות פרק שלישי חולין

שרקפא. קן של עופות ודורו קן לה (מהלס פד) ממרגמינ
שרקפא ובקווערס פירש סל מלא עופות: **ארי** בהו
ידי תפא. ווא דלמז לקמן בפירקין (דף תז.) גבי צילי ספק טרפה
סיחלמא קמא משינן לה אי הדרא עטנא שריא ולא חיישין למקלה
של דא דא עטנא.

וְיָרִיד לַהֲמַן חֶמֶד פִּינָן דְּלַסְתִּים וְדָף כֵּן
אֶחָד־כִּי פִלְגִי דֹא
מִקְרָקְרוֹן כּוּ סַבֵּר מַעַ
סַבֵּר מִזְחַט בַּעֲתוּתֵיהּ
אַמִּימֵר הִלְכְתָּא חוּשֵׁי
רַב אִישִׁי לְאַמִּימֵר הָא
שְׂמִיעִי לִי כְלוּמֵר לֹא
אַימָא הֲדַר בִּיה רַב
יִשְׂרָקָפָא דִסְפַּק דְרוּס
שְׂדִירְגֵהוּ לְקַמְהָ דִשְׂמֵן
בְּנֵהרָא וְאִי ס"ר לֹא הָא
מָא הֲדַר בִּיה יִלִּים
דְּשְׂמוּאַל הוּהּ לְמַה לִּי
הִכִּי בְנֵהרָא מִפְרָחוֹן
עֶשֶׂר חוּדֵשׁ זִיאִיתִי בְּהָ
לְעוּבְדֵי כּוֹכְבִּים זִיאִ
וּלְחֻנְקֵיהּ וּלְיִשְׂדִּיגֵיהּ
נִישְׂדִּיגֵהּ כְּלָלִיִּם
דְּאִיסוּרָא הֲוָה כִּר אִי
עַל לְבוּי קִנְיָא נִפְקָא
דִּמָּא אִמֹר רַב אִישִׁי
סַפֵּק שׁוּנְרָא אִימֵר כְּלָב

דרוֹסָה שֶׁאִמְרוּ צִרִיבָה בְּרָקָה
ב'ו'. פ"ה כגון ספק
דרוסה ארי או שדרסה ואין מקום
הדרסה יכר מנחון משמע דודאי
הדרוסה לא מהניל בדריקה וכן פירש
הרב רבי יצחק בר' מאיר וז"ל דודאי
הדרוסה אין לה דריקה שפעמים
שמשאלים הבשר ואין יכול לכוין יפה
וזרחה דיש דריקה אפילו דודאי
הדרוסה דלמחר כמקוין דדרוסה
עוד שאלים הבשר כנגד בני מעיים
ובסימנים עד שילדימו הסימנים
ועלם אלל אם האלים הבשר שנגד
הסימנים ודאי אילדמו הסימנים כשרה
א"כ"ו ודודאי נדרסה שברי האלים
הבשר ב' וז"ל איכא דדאי ויהיה ועוד
דקאמר כמקוין דמורי ניה רב מכפא
עד טומא והיונו ע"כ דלא דרוסה
דבר לא חיש לספק דרוסה דלא הדר
בניה דפריש קוטורס לגיל מהיה
דכל גנות (שיריוני דג) והא דלמר כריש
פירקין (מג) נפקא מינה לספק דרוסה
ולא אמר לידאי דרוסה משום דלף
לספק דרוסה קיימא לן דחיישין ועוד
דדעישי כמקוין ויש קומוי נבשמו
דרוסתו נמי דרוסה קומוי
בכאשר דרוסתו כזמה אלמא אע"ג
המאדים נבשמו ונדרס דדאי נבי למימר
דבשר עד שיהא בו בכאשר דרוסה שגס
קוטורס לא נקט ספק דרוסה אלל
משום דלא דריק לנדוק ככל מקום
גנה וברסה וזדה וכל מה שנגד
בני המעיים אלל אם היה יכר
מנחון מקום הדרסה לא היה
לרין לנדוק אלל כנגד איתו מקום:
אלימא

אבל משום האדמת נשר שכנגדן לא מיטרפא דרוב סימנין קשין הן

אסדי. דעסע שטע נעמען ממנו קי הוה נעמען מהם ואין לחוש: שרעקא. קל מלך עיפוט שנעבט הנן צויהם: אטריה דשמואל פוס. ולא אורח ארעא לאורוי קמיה באתריה דבר שכן אין שוין די אלף וי הוה פליגי בה הוה משדר לה קמיה לפסדי ממון שרעל דכל מקום שיש נגדו חטא אין חולקין כבוד לרב קר שמת. ול"ג דה"ר אלף ארעא דשמואל הוה ומחביל הוה חפשו דהדר גיה רב דלא אורח ארעא למישרי באתריה מלחא דאיהו אסר ובי אטריה צעירוי (קד גז) ורב אין ס"ל דאסור לימא ליה אטריה דשמואל הוה: לשינוי הכי. וישיש לנהר כמוה: אטריה מפרקן ושלקן.

וְזָדוֹן אוֹתוֹן יִימְכְרוּ לִישְׂרָאֵל:
וְשִׁפְטוֹנֵי כ"ב חוּשׁ. כְּדֵין סִפְקָא טַרְפֵּה
לְכַלְמָתָן בְּפִרְקֵין (דף נח.א). לִידִי
סִפְקָא. לִידִי דְהוּבָה בְּהוּ טוֹבָה לְ
מִנִּי לְאֻדְוָרֵי בְּהוּ וְאִמִּי לְמִיכָל מִד
מִינֵיהּ: אָמַר. עֲנִידִי כּוֹכְבִים וְהִדְרִי
וְתוֹכְנִי לֵה לִישְׂרָאֵל: לְפָרְסוּמִי מִיִּלְתָּא.
(א) וְכִי אֶזְלָא לְהִרְשָׁא אוֹשֵׁא מִיִּלְתָּא
טַפִּי. וְכִי שְׁעוּפֹת קִדְּמִי הִיוּ וְתוֹכְנִים
הִיוּ לֹא יִכּוֹל לְנוֹדֵקָן וְלִהְיִינָן בְּנִדְיָקָא

מפני הטורה שמה יעשה בלחם מהן
 אי נמי יאמר דקלים ויהיה דקן לא
 האדים שמה ילא מינכר ודבר זה נראה
 לי: **מחמסם**: מולוכין: **דרוסה**
שאמרו: כגון ספק דרוסה דרוס או
 שרשה שדרסה ואין מקום הדריסה
 יכר מחזון: **לריסה** לבדוק: **גבה**
 וכריסה וריסה וכל שננגד"ו בני מעיים
 ואם האדים שם שער שנקטעו"א
 וזה האדם וטרפה שסופו לשרץ עד
 שינקוב את בני מעיים ואם לא האדים
 שם שם אין צורך לבדוק במקום אחר
 שאין דרוסה אלא כנגד בני מעיים
 דלא מיטערפא במקום אחר: **יש**
דרוסה לפימנין: אם דרסה כנגד
 מי הוה טרפה מי אמרינן קשין הן אלא
 דרוסה ושברה או לא: **כנגד בית החלל**
כולו: לאפוקי עובי האזנה או הירכים:
סומים שנדרלו: יאמר דל"ר וירא
 כהן תרמי לדעיל כבר פירשה פלוגי
 קמסדר ואזיל לכל הך דאמר ביה ר'
 וירא הכי: **נדרלו**: נקרו במקומות
 הרבה: **המחמסם מהו**: כגון דרסה
 צירק שלל כנגד האדם ודליו
 (כ) שניקב הכשר לאחר זמן מהו:
כנגד בני מעיים: אפילו בהאדימה:
תפסמסם הכשר: במקום אחד: **רואין**
אוסם כלילו אינו: ואם יש בו טרפות
 נטייל כולו כגון אומת הגדין טרפה
 דהאי נמי נטייל דמי: **גורדו**: אם
 היה בל לפראתו גורדו ומשליט
 עד הכשר הכי: **גורדו**: דלילת:
תלחה: מחסרתה וטופלין ממנה
 חמיטות חמיטות: **מדרכ הונא בריה**
דכי יושע: דלמר כל שהרופא
 גורדו קריי המסמסה וכלילו אינו
 והוא לא ריאה שחמסה: **קיון עד**
שפינקא לתלל: אכל הגיע לתלל ים
 לחם שמה יקרב הדקין וכבדיקה
 אי אפשר מפני שאין נקב דק
 יכר כהן: **בסימנין**: דרסה
 בסימנין: **עד שיאדיוו** הן עלמן:
 הן ארס שאלו כהן אכל מ האדיוו הן עלמן הרי נגלה ששלת כהן:
 וישט

מסורת הש"ס

(א) וערצוין קב: וישיג
(ב) וגי הערוך דכסא
(ג) ומכא דליא ערן
הכרעט וזכא גערן עק
שרקא. (ד) וערצוין דא.
(ה) ומסחוס כ: לג: ביק
(ו) ולקמן דא.
(ז) ולעיל חז: דהא. (ח) גיל
בריון טרפה. (ט) ולקמן
ע"פ וזכ בריש"י פ"ג
ורשי דהא. (י) וזכ
מיתלה וזכא מילא חילא
כ"ה גרסא הערוך עק
חלל כ"ה. (י"א) כ"ה: וזל
שק כנה. כ"ה גיל נודד
דלית. רש"י.

גליון הש"ס

גם' נחמסססס וכו'. עיין
לקמן דף עו ע"א ת"ס
ד"ס נחמססס:

תגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה למקומי
מילתא דכ"י: (ב) ד"ה
הממסכה וכו' ור"י
שנירקה הנשר:

לעזי רחמי

שנקוטרוֹד"א
[שנקטירוֹד"ר]. ווי דס.

מוסף רש"י

סימנים שנלדלו.
נחלשו נכמה מקומות
ומהוחרין כאן מעט
וכאן מעט (ולעיד חב"א).
נתמסמס הבשר. כשר
הנשאר לכסוי נרקב (דשמו)